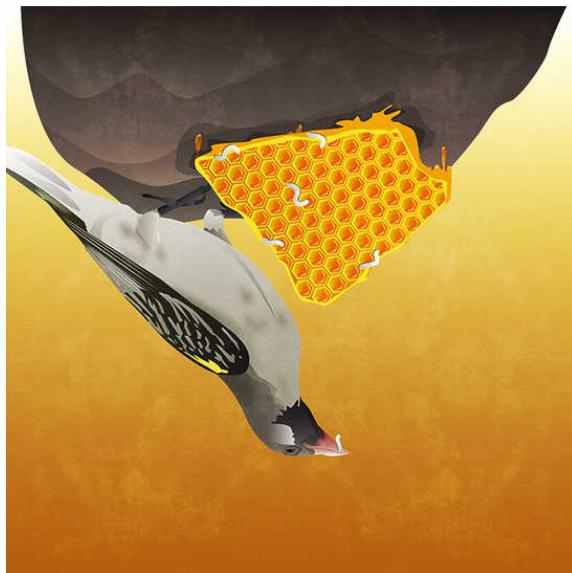

III nivå 4
• rykska / svenska
■ Ania Voznaja
• Wiehan de Jager
• Zulu folktale

Hövdingssguidens hämnd

Mecrp Hrnän

Mecrp Hrnän / Hövdingssguidens hämnd

berattelser.se

Sagor för barn på svenska

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
Erlämnande 3.0 Internasjonal lisens.
[https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed(sv))

Denna saga kommer från African Storybook (afrikanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Översatt av: Ania Voznaja (ru), Lena Normén-
Illustrerad av: Wiehan de Jager
Skrivet av: Zulu folktale
Younger (sv)

Это история Нгиди, медоуказчика, птицы, которая приводит к мёду, и жаждного молодого человека по имени Гингиле. Однажды Гингиле охотился и услышал зов Нгиди. Гингиле проголодался при мысли о мёде. Он остановился и внимательно прислушался, выискивая птицу в ветках над головой. “Чирик-чирик-чирик,” пела птица, перелетая с дерева на дерево. “Чирик-чирик-чирик,” звал Нгиди и останавливался время от времени, чтобы убедиться, что Гингиле шёл за ним.

...

Det här är historien om Ngede, honungsguiden, och en girig ung man som hette Gingile. En dag medan Gingile var ute och jagade hörde han Ngedes läte. Det började vattnas i Gingiles mun när han tänkte på honung. Han stannade och lyssnade noga och sökte tills han såg fågeln högt bland grenarna ovanför honom. ”Schitik-schitik-schitik”, kvittrade den lilla fågeln medan han flög till nästa träd och sedan nästa igen. ”Schitik-schitik-schitik”, ropade han, medan han stannade upp då och då, för att vara säker på att Gingile följer efter honom.

men han litade på Ngede.
 komma hit?”, Gingile kunde intet se några bin under trädet
 såga: ”Här är det! Varför tar det så lång tid för dig att
 sig sedan på en gren och läde huvudet på sned som för att
 Ngede hoppade exaltterat runt bland grenarna. Han satte
 Effter en halvtimme kom de fram till ett stort vilt flickontråd.

...

oh Åobeðar Hrnjan.
 Aotro?”, Lhnruna he nñæn nñæn nñæn nñæn nñæn
 Lhnruna, kak gþi roðopa, ”Bot! Nñan choða! Lhnemy tak
 betry. Oh ýcerca ha oðhy nñ betok nñ nobephýr roðoby k
 nñknþobomý Aþeþby. Hrnjan gþicþo saunþíra c betkn ha
 heþea moraaca oñn nñðouin k gðurþomý Ankomý

Гингиле опустил своё охотничье копьё на землю под дерево, собрал сухих веток и сделал маленький костёр. Когда костёр разгорелся, он засунул длинную сухую ветку в середину костра. Когда это дерево горит, от него особенно много дыма. Он полез по дереву, зажав холодный конец палки в зубах.

...

Så Gingile lade ner sitt jaktspjut under trädet, samlade ihop några torra kvistar och gjorde en liten brasa. När elden brann väl stack han en lång pinne i mitten av brasan. Den här typen av ved var speciellt känd för att skapa mycket rök medan den brann. Han började klättra samtidigt som han höll den kalla änden av pinnen mellan sina tänder.

Bckope oh ycurpiuan rpmoke kÿkkahne uhe. Ohn
bueteau n pvinetau n ÿtua b Aþeþe, nx yþpa. KorAa
Lhnriue Aþopanca Aþo rhë3A, oh 3acyhj røpaþun kohë
naukn B Aynto. Lh nþi hahanin  pictpo pvinetab,  nþie n
paccepkehhpie. Ohn ynteran, notomy hto nm he
hpabnica Aþpm, ho cneþba ohn  orþho ykanunn Lhnriue.
...

Snart kunde han höra det h gj udda surrandet av
arbetande bin. De flög in och ut ur en hålighet i
flygande ut, arga och elaka. De flög iväg ettersom de inte
in den rykande änden av plinen i hålet. Bina kom snabbt
trädstammen. När Gingille kom fram till binas bo st ck han
gililar r k, men inte f rran de hade givit Gingille några
smartamma st ck!

Tenepp, korAa Aþetn Lhnriue curpiuan nctopno Hrn n,
ohn ybakkahot marieþkyio tunhky. KorAa ohn cognapahot
M A, ohn he 3aabbiahot octabnbt camyo  orþmyio acbp
cot Aþta tunhþil
Och på det sattet kom det sig att Gingilles barn k nnar stor
respekt för den lilla fågeln N gede n r de här historien om
honom. När de skördar honung lämnar de numera alltid
den största kakan till honungsguiden!

...

...

Och på det sattet kom det sig att Gingilles barn k nnar stor
respekt för den lilla fågeln N gede n r de här historien om
honom. När de skördar honung lämnar de numera alltid
den största kakan till honungsguiden!

Когда пчёлы вылетели, Гингиле засунул руки в улей.
Он достал оттуда тяжёлые соты, с которых стекал
ароматный мёд. Он заполнил ими сумку, которую он
нёс на плече, и стал лезть вниз по дереву.

...

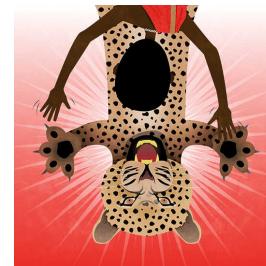
När bina var borta tryckte Gingile in sina händer i boet.
Han tog ut fulla nävar av tung honungskaka, som
droppade av rik honung och som var full av feta, vita
larver. Han lade ner honungskakan i sin säck som han bar
över axeln och började att klättra ner för trädet.

Гингиле успел слезть с дерева до того как Леопард
смог дотянуться до него. В этой спешке он пропустил
ветку, упал на землю и подвернул щиколотку. Он
побежал как можно быстрее. К счастью для него,
Леопард был еще слишком сонный чтобы гнаться за
ним. Так Нгиди отомстил Гингили, а Гингили получил
свой урок.

...

Innan leoparden kunde svinga sina klor mot Gingile
klättrade han snabbt ner från trädet. I brådskan missade
han en gren, landade med ett stort brak på marken och
stukade sin fot. Han haultade iväg så fort han kunde. Som
tur var för honom var leoparden fortfarande för sömnig
för att jaga honom. Honungsguiden hade fått sin hämnd.
Och Gingile hade fått sig en läxa.

...

Gingilie kättrade men undrade varför han intre hörde det
sevdvaliga surrandet. Kanske bina finns dupt inne!
trädet, tänkte han för sig själv. Han drog sig upp till en
annan gren. Men istället för ett bo med bin stirrade han
rakt in i ögonen på en leopardi! Leoparden blev mycket arg
över att ha fått sin somn avbruten på ett så oartigt sätt.
Hennes ögon smalnade och hon öppnade sitt gap för att
visa sina mycket stora och mycket skarpa tänder.

Hinnan kallade hägnarän 3a benn, dit arena linnrune. Oh
kyakkahna, "habephoe, ynen rygoko betrax," noaymar
käran, dit linnrune octabent emy hacib cot kak
Hinnan yceanca ha ha kameh hemmänky ot manphinka n
B kohle kohlob, oh jögparica to noayhokna äpebra.
Hinnan uppiran c betän ha betky, gurake n gurake k 3eme.
Garoäpapocib tomy, kto ykasan emy, rae hanin mä.
crau kätarb harpäbi.
...

Но Гингиле потушил костёр, подобрал копьё и пошёл к дому, не обращая внимания на птицу. Нгиди нервно закричал, “Вик-торр! Вик-торр!” Гингиле остановился, взглянул на маленькую птичку и засмеялся. “Ты хочешь мёда, не так ли, друг мой? Ха! Но я проделал всю работу, и это меня жалили. С чего бы это мне делиться с тобой этим замечательным мёдом?” И он ушёл. Нгиди был очень зол! Так с ним никто не обходился! Но он отомстит.

...

Men Gingile släckte elden och började gå hemåt samtidigt som han ignorerade fågeln. Ngede ropade argt ut: "SEG-err! SEG-err!" Gingile stannade, stirrade på den lilla fågeln och började skratta högt. "Vill du kanske ha lite honung, min vän? Ha, men jag gjorde allt arbete och fick ta emot alla sticken. Varför skulle jag dela något av den här underbara honungen med dig?" Därefter gick han sin väg. Ngede var rasande! Detta var inte rätt sätt att behandla honom på! Men han skulle nog få sin hämnd.

Однажды несколько недель спустя Гингиле снова услышал медовый зов Нгиди. Он вспомнил вкусный мёд и снова последовал за птицей. Проведя Гингиле по кромке леса, Нгиди остановился отдохнуть на большом кусте. “Ага,” подумал Гингиле. “Должно быть на этом дереве улей.” Он быстро развёл небольшой костёр и полез по дереву с дымящейся палкой в зубах. Нгиди сидел и смотрел.

...

En dag, flera veckor senare, hörde Gingile honungsropet från Ngede igen. Han kom ihåg den utsökta honungen och började ivrigt följa efter fågeln igen. Efter att ha lett Gingile längs kanten av skogen stannade Ngede för att vila i ett stort akacia-träd. Ah, tänkte Gingile. Bina måste vara i det här trädet. Han tände snabbt en eld och började klättra upp med en rykande pinne mellan tänderna. Ngede satt och tittade.